

DIUMENGE III DURANT L'ANY (C)
Homilia del P. Sergi d'Assís Gelpí, monjo de Montserrat
27 de gener de 2018
Lc 1, 1-4; 4, 14-21

“L'home no és ni àngel ni bèstia. I qui fa l'àngel, fa la bèstia”. Aquesta cita de Pascal era una de les preferides del P. Lluís Duch, monjo antropòleg de la nostra comunitat que va morir fa pocs mesos.

Ell la situava en la seva reflexió sobre l'ambigüitat de l'ésser humà. Explicava que tota realitat humana és ambigua.

I encara que pugui costar, ho hem d'assumir. Quan l'ésser humà no ha acceptat allò que és, que inclou el seu potencial però també les seves limitacions, pot cometre greus errors.

I això ve de lluny: la Bíblia ja ens parla d'uns primers éssers (Adam i Eva) que no accepten la seva condició humana, o d'uns altres que volen construir la torre de Babel per arribar al cel (on ells creien que habitava Déu) i per tant ser com aquell déu que ells imaginaven... i aquestes històries sempre acaben amb mals resultats.

Aleshores, què fer davant de l'ambigüitat humana?

D'una banda, reconèixer-la. I de l'altra, els cristians deixar-nos interpel·lar per l'Evangelí.

Què ens diu l'Evangelí? Que proclamem als captius la llibertat, als cecs el retorn de la llum. Que sortim de nosaltres mateixos, i que pensem sempre en el bé de l'altre. Que ens esforcem per construir un món on sigui més agradable viure.

En l'Evangelí d'avui, Jesús se'ns presenta com aquell que porta una bona notícia als qui més ho necessiten. Espontàniament podríem pensar que anem mancats de bones notícies. Però som nosaltres els qui hem de generar bones notícies, amb la nostra paraula i amb la nostra vida.

Amb la paraula i amb la vida.

Demaneu-li a Déu que ens ajudi a pensar en el bé dels altres. I a ajudar-los de tot cor en tot allò que puguem.

Que així sigui.